

[Storgaard.]

har tjent mere i år, men de kan nu engang ikke trække forhøjede vareudgifter fra på selvangivelsen. De har heller ingen reklameudgifter, og de har ingen fradrag for investeringer at trække fra. Derfor er det dem, der står med beten, og det er dem, der kommer til at betale. Sådan har det været i mange år. Der var engang, man sagde, at når bønder og arbejdere tjener store penge, er det godt for hele samfundet, men i mange år har man haft den opfattelse, at hver gang man har givet arbejdere og tjenestemænd lønforhøjelse — vel vidende, at prisforhøjelserne var kommet et halvt år i forvejen — gælder det om at få pengene fra dem igen gennem indirekte skatter. Følgen bliver, at lønningerne stiger igen; det er altså en skrue uden ende.

Jeg har i sidste samling under forårets arbejdskampe set ærede medlemmer her i det høje ting stå med foldede hænder og himmelvendte blå øjne og korse sig over de store lønninger. Mon ikke det er på høje tid, at regeringen vender sig mod forhøjelser af varepriserne og indfører prisstop? Jeg forsikrer det høje tings medlemmer om, at hverken arbejdere eller tjenestemænd er interesseret i denne karruseltur.

Når man studerer det foreliggende finanslovsforslag, er man ikke i tvivl om, at mange har fået deres ønsker opfyldt, og det er klart, at de siger regeringens tak. Jeg har tit her i tinget hørt alle de ønsker, der er fremkommet fra Storkøbenhavn om bedre trafikforhold, og det er selvfølgelig også påkrævet; men der er nu også noget, der hedder moderlandet. Jeg skal indrømme, at det er med stærk tilbageholdenhed, at vi, der er bondefødtovre i vest, tillader os at fremsætte ønsker over for det høje ting. Men det er måske det høje ting bekendt, at vi har en lille by på vestkysten på 55 000 indbyggere, der hedder Esbjerg — der er dem, der kalder den Danmarks port mod vest. Vi, der bor i denne by, har også et par ønsker, der i høj grad vedrører statens finanser.

Vi har i de sidste 15 år syslet med tanken om en Fanøbro, som vi mener vil være til gavn for alle, ikke alene befolkningen på vestkysten, men for utallige andre borgere i vort samfund. Selvfølgelig har vi færge fra

Esbjerg til Fanø, men af hvilken beskaffenhed? Det er noget af det elendigste færgeomateriel, vi har i Danmark, og det ved den højtærede minister for offentlige arbejder udmærket godt.

Medlemmer af byrådet er i årenes løb utallige gange rejst til København for at anmode den højtærede minister om at få tilladelsen, men uden resultat. Derfor tillader jeg mig at forespørge den højtærede minister, om der i nær fremtid er udsigter til, at vi får tilladelsen.

Den højtærede minister er jo ikke ubekendt med, at alle de turister, der om sommeren kommer fra udlandet, tit og ofte må vente flere timer, ja, helt op til 7-8 timer, på at komme med færgen til Fanø. Hvis der er tale om, at vi har brug for valuta fra udlandet, kan vi i alle tilfælde ikke være den behandling, turisterne her får med hensyn til befordring, bekendt.

Vi, der bor i Esbjerg, vil jo også gerne en gang imellem om sommeren bade i rent vand, og det er der ikke ved Esbjerg. Alle mennesker derovre venter kun på et positivt svar fra den højtærede minister.

Det er selvfølgelig ubeskedent af mig at fremkomme med endnu et ønske, men må jeg i al beskedenhed spørge den højtærede minister, hvordan det går med flyvepladsen. Kan vi regne med, at der bliver etableret flyveforbindelse København-Esbjerg og eventuelt til England? Det vil i hvert fald være til stor fordel for vore forretningsfolk på vestkysten, som skal til hovedstaden; de kan på denne måde gøre det på én dag. Det kan nemlig ikke være rigtigt, at vestkysten altid skal være stedbarn, og jeg håber på den højtærede ministers vevillige svar.

Holger Eriksen: Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger i anledning af de udtalelser, det ærede medlem hr. Juul Madsen fremsatte i debatten i torsdags. Jeg anerkender, at det ærede medlem i realiteten vendte sig imod grundspekulation, dog modificeret således, at det ærede medlem var utilfreds med, at der kom konsortier og tog en spekulationsgevinst, som de tidligere ejere efter hans opfattelse lige så godt selv kunne have tjent, og det er naturligvis en vis begrænsning i den vrede, man i den anledning kan mobilisere mod spekulatøren.